

πρὸς αὐτὸ ἐκθέσεως τῆς τὰ μέσα, τὰ ὅποια δέον νὰ λαμβάνωσιν οἱ ἐργαστασιάρχαι πρὸς ἐπανόρθωσιν αὐτῶν.

— Ὁ μηχανικὸς κ. Στράτος παρηγγέλην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ προβῇ εἰς τὴν χωροστάθμησιν τοῦ περὶ τοῦ Ἀστεροσκοπείου, τοῦ κατὰ τὴν Πνύκα καὶ μέχρι τοῦ μνημείου τοῦ Φιλοπάππου χώρου, καὶ νὰ καταρτίσῃ τὸν χωρογραφικὸν χάρτην ὁλοκληρὸν τοῦ μέρους τούτου. Ἐκεῖ εἰς μέρος κατάλληλον πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ κατάλυμα διὰ τὸν διευθυντὴν τοῦ Ἀστεροσκοπείου καὶ ἄλλα τινὰ οἰκοδομήματα διὰ τὰς μετεωρολογικὰς καὶ ἀστρονομικὰς αὐτοῦ μελέτας.

— Ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τῆς Βασιλείσης κ. Μεσσαλᾶς ὑνῆγγεν ἐν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ νυκτὸς τῆς Χρυσοσπηλιατικῆς, ὅτι εἶνε κομιστὴς τιμαλφῶν δῶρον τῆς Μεγάλῃς Δουκίσσης Ἀλεξάνδρας πρὸς τὸν ναὸν τούτον. Ἡ σύζυγος τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Παύλου ἀποστέλλει διάφορα ἱερὰ σκεύη ῥωσικῆς κατασκευῆς προωρισμένα διὰ τὸν ναὸν συγκείμενα δὲ εἰς δισκοπότηρα, λυχνίαις, εἰκόνας καὶ σταυροὺς.

— Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναγράφουσιν ὅτι κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα Σεπτέμβριον θέλουσι τελεσθῇ ἐν Χανναῖς τὰ εγκαίνια μεγάλου ἐκπαιδευτηρίου. Ἡ σχολὴ αὕτη θὰ διευθύνεται ὑπὸ Καπουκίνων ἱερποστόλων, οἵτινες θὰ ἀπολαύσῃ πάσης προστασίας καὶ συνδρομῆς παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο θὰ προτεθῇ οἰκοτροφεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπίδελψιν τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ. Εἰς ἀμφοτέρω δὲ τὰ ἐν λόγῳ ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα θὰ εἶνε δεκτοὶ μαθηταὶ πάσης ἐθνικότητος καὶ παντὸς θρησκείας.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

12 ἀπριλίου. Μικρὸν ἀτμόπλοιον «Τσέσση» καλούμενον πλέον ἐκ Χαλκίδος εἰς Πειραιᾶ τὴν χθεσινὴν νύκτα προσέγραξεν ἐπὶ ξηρὴν ἡσῶν ἕνεκα ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου καὶ διαρραγῆν ἐβυθίσθη· ἐκ τῶν ἐπιβατῶν καὶ τοῦ πληρώματος ἐπινύχθησαν περὶ τοὺς δέκα.

13 ἰουλίου. Σήμερον τὴν πρωίαν κατέπλευσεν εἰς Φάληρον ἡ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Ὅσκις μοῖρα τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου, ἧτις θ' ἀναμεινῇ διὰ νὰ χαιρετίσῃ τὴν αὐτοκράτειραν Φρειδερίκου. Τὸν στόλον αποτελοῦσι νὰ ἐξῆς ἰσχυρὰ πολεμικὰ σκάφη: Ἡ ναυαρχὴ «Τραφαλγὰρ» μὲ πλήρωμα ἐκ 549 ἀνδρῶν καὶ 20 τηλεβόλα, τὸ θωρηκτὸν «Αὐστράλια» μὲ πλήρωμα ἐκ 468 ἀνδρῶν καὶ 12 τηλεβόλα, ὁ «Πολύφημος» μὲ πλήρωμα ἐκ 444 ἀνδρῶν καὶ 12 τηλεβόλα, ὁ «Κολοσσός» μὲ πλήρωμα 460 ἀνδρῶν καὶ 12 τηλεβόλα, τὸ «Δρεδὶτ» μὲ 413 ἀνδρας καὶ 10 τηλεβόλα καὶ ὁ «Αἰχμένων» μὲ 364 ἀνδρας καὶ 6 τηλεβόλα.

15 ἰουλίου. Πυρκαϊὰ ἐν Πάτραις ἐκράχθη ἀπετέφρασε τέσσαρας οἰκίας ἀπειλήσασα νὰ λάβῃ μεγάλας διαστάσεις.

16 ἰουλίου. Σήμερον τὴν πρωίαν ἀπέπλευσεν ἐκ Φαλήρου ὁ πέρων «Ἀρης» ὑπὸ κυβερνήτην τὸν πλωτάρχην κ. Θεοχόρην, ὅστις διωρίσθη συγχρόνως καὶ διευθυντὴς τῶν σπουδῶν κατὰ τὸν ἐκπαιδευτικὸν πλοῦν τῶν δοκίμων, οἵτινες ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου τούτου. Ὁ «Ἀρης» θὰ προσεγγίσῃ εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀπὸ τοῦ Τενέδου μέχρι τῆς Ρόδου, ὃ δὲ ἐκπαιδευτικὸς πλοῦς τῶν δοκίμων θὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν δύο μηνῶν.

19 ἰουλίου. Σήμερον τὴν πρωίαν ἀφίκετο ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου. Ταύτην προὔπηντησεν ὁ ἀγγλικὸς στόλος, ὑπεδέχθη δ' ἐν Φαλήρῳ ὁ βασιλεὺς καὶ προσεφώνησεν ἐν Ἀθήναις ὁ δῆμαρχος κ. Φιλῆμων. Ἡ αὐτοκράτειρα μ. μ. ἀπῆλθεν εἰς Τατόιν. — Διὰ Β. Δ. ὁ βασιλόπαις Νικόλαος κατετάχθη ὡς ἀνθυπολοχαγὸς εἰς τὸ Πυροβολικόν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Γερασίου Μερκοῦ: **Ποιητικὰ ἔργα.** Ἐν Κερκύρᾳ, Τυπογραφεῖον Ἰ. Ναχαμούλη. 1890. 8ον σελ. 395. Πωλεῖται δραχμῶν 5 καὶ εὐρίσκεται ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ τῆς Ἑστίας. [Περὶ τοῦ βιβλίου τούτου μακρὰ βιβλιοκρισία θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς ἐν τῇ Ἑστίᾳ].

— Ἐκ τῆς νεωτέρας Φιλολογίας μας: **Γεράσιμος Μερκοῦ.** Μελέτη ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῷ ὑπὸ Θ. Βελλιανίτου. Ἐν Ἀθήναις, Τύποις Ἀλεξάνδρου Παπαγεωργίου, 1890. 12ον σ. 67. [Εἶνε καλὴ συμπτῶσις ἡ σύγχρονος ἐκδόσις τῆς μελέτης τοῦ κ. Βελλιανίτου καὶ τῶν ἔργων τοῦ κ. Μερκοῦ καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀριστον αὐτῶν συμπλήρωμα. Ὡς ποιητὴς ὁ κ. Μερκοῦ δὲν εἶνε γνωστὸς εἰς τὸ πολὺ κοινόν. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀγκώδους ποιητικῆς συλλογῆς του, ἣν ἀνωτέρω ἀναγράφωμεν, ἐν μόνον μακρὸν ἔπος τοῦ «Ὁρκος», εἶχεν ἐκδοθῇ ἐν βιβλίῳ καὶ τούτῳ εἰς ὀλίγα ἀντίτυπα, καὶ ἕτερον εὐτράπελον ποίημα «Ἀπλὴ καὶ καθαρεύουσα» ἐν ἰδίῳ φυλακιδίῳ. Ἀλλὰ δὲ τινὰ ποιήματά του ἐτάφησαν ἐντὸς φύλλων κεκρυφαίνων ἐφημερίδων. Ἐκ τοῦ «Ὁρκου» ὁ κ. Μερκοῦ εἴχετο ἐξεῖν ἡνὶ ὑπὸ τῶν ὀλίγων καὶ κατέλαθεν ἕκαστε τὴν προσήκουσαν αὐτῷ θέσιν ἐν τῷ νεοελληνικῷ Παρνασσῷ, ἀλλ' οἱ πολλοὶ ἀγνοοῦσι μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης τὸν Κερκυραῖον ποιητὴν. Ἀς ἐκπίσωμεν ὅτι ἡ πλήρης αὐτοῦ ποιητικὴ ἐμφάνισις θὰ καταστήσῃ νῦν καὶ γνωστὴν καὶ προσφιλεῖ εἰς τὸ Πανελλήνιον τὸν ποιητὴν «τοῦ Ὁρκου» καὶ τοῦ «Ἀρίωνος» τῆς «Ἀληθινῆς Εὐτυχίας» τοῦ «Μάρτη» καὶ τῆς σειράς ἐκεῖνης τῶν μικρῶν ἐρωτικῶν κομψοτεχνημάτων, ἀτινα καλεῖ· «Τὰ πρῶτά μου λιανωτάγραφα», τρία τῶν ὁποίων δημοσιεύονται ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας φύλλῳ τῆς Ἑστίας. Διότι ὁ κ. Μερκοῦ εἶχον καὶ τὴν ἔμπνευσιν ἀγνὴν καὶ ὑψηλὴν καὶ τὸ αἰσθημα λεπτὸν καὶ εὐγενὲς καὶ τὴν στιχογραφίαν ἐντονὸν ἅμα καὶ χαρίεσσαν, δύναται καὶ δι' ὅλα ταῦτα τὰ προσόντα ὁμοῦ καὶ δι' ἕκαστον ἰδίᾳ νὰ εὐχαριστήσῃ πάσας τὰς τάξεις τῶν ἐλλήνων ἀναγνωστῶν καὶ νὰ ἐνθουσιάσῃ καὶ νὰ συγκινήσῃ καὶ νὰ τέρψῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς μὴ εὐκόλως παθαινομένους. Ἡ δὲ γλώσσά του, καίπερ οὐχὶ ὀλιγὴ ἀπηλλαγμένη ἐπανησιακῶν ἰδιωτισμῶν, ἀλλ' εἶνε πολὺ καθαρωτέρα τῆς γλώσσας τῶν ἄλλων ποιητῶν τῆς Ἑπτανήσου, προσεγγίζουσα εἰς τὸν γενικὸν τύπον τῆς δημόσιας γλώσσας, ἐν ἣ ἔγγραψαν καὶ γράφονται τὰ πλεῖστα καὶ ἀξιολογώτατα προϊόντα τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως. Ὁ κ. Βελλιανίτης διὰ τῆς μελέτης του ἠθέλησε νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν τὸν τῶς ἀγνωστον ποιητὴν «τοῦ Ὁρκου», καὶ ἀναλύων λεπτομερῶς τὸ μακρὸν τοῦτο ποίημα καὶ ἐνθουσιῶδως ἐξαίρων τὰς παντοειδεῖς καλλονὰς τοῦ ἀποδείξῃ πόσον ἀδίκος καὶ ἀσυγχώρητος ἦτο ἡ τοιαύτη τοῦ κοινου ἀγνοία. Δὲν περιωρίσθη ὁμοῦ εἰς τοῦτο καὶ μόνον, ἀλλ' ἐπέκλεισε τὸ θέμα του διὰ παρεκβάσεων οὐχὶ ἀσχετῶν πρὸς τοῦτο, γενικώτερον δὲ ἀναφερομένων εἰς τὴν σύγχρονον ἐλληνικὴν ποίησιν καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῆς, αἵτινες καθιστοῦσι τὸ βιβλίδιον ἀνάγνωσμα εὐχάριστον καὶ προσιτὸν εἰς πάντα φιλόμουσον ἀναγνώστην.

Δ']

Ἡ ὕλη τῆς **Πραγματογνωσίας**, κατ' ἐπίτομον καὶ ἐλευθερὰν μετάφρασιν ἐκ τῆς Γερμανικῆς ὑπὸ Μιχαήλ Σακελλάρου οὐλοῦ. Τεύχος δεύτερον. Τὰ Θησιστικά. Ἐν Κερκύρᾳ, Τυπογραφεῖον Ἰ. Ναχαμούλη 1890. 8ον σελ. 48. [Τοῦ τεύχους τούτου προηγείται ὁ ἐξῆς πρόλογος δικαιολογῶν τὴν βραδύτητα τῆς ἐκδόσεως: «Πολὺ βραδύτερον ἢ ὅσον ἐπεθύμουν, δημοσιεῖν τὸ δεύτερον τοῦτο τεῦχος τῆς ὕλης τῆς πραγματογνωσίας, τὴν μετάφρασιν τοῦ ὁποίου πρὸ μηνῶν εἶχον ἐτοίμη. Ἐπειδὴ ὁμοῦ τοῦ πρώτου τεύχους ἐλαχίστη ἐγένετο ζήτησις, εἶχον ἀπόφασιν νὰ διακόψω τοῦ ἔργου τὴν δημοσίευσιν. Ἐν τούτοις πολλοὶ δημοδιδασκαλοὶ καὶ ἄλλοι φίλοι ἐπιμόνος μὲ προέτρεψαν νὰ μὴ ἐμείνω εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ νὰ μὴ στερήσω τοὺς ἡμετέρους δημοδιδασκάλους βοηθήματος οὕτως ἡ χρησιμότης θέλει ἐπὶ τέλους παρὰ πάντων ἀναγνωρισθῇ. Συγχρόνως ὁμοῦ μοι ἐγένοντο πολλὰ χροῖον συστάσεις νὰ μὴ δώσω εἰς τὸ ἔργον τὴν ἑκτασίαν, ἣν ἐπεθύμουν, διότι τὸ πᾶν τῆς ὕλης, ὅπερ κατὰ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τὸ ἔργον θὰ περιεῖχεν ἦτο πολὺ ἀνώτερον τοῦ εἰς τὰ ἡμέτερα δημοτικά σχολεῖα διδασκομένου· ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου ἡ ἀρθροία αὐτῆς τῆς ὕλης καθίστατο τὸ ἔργον δαπανηρὸν. Ἀμφοτέρως τὰς συστάσεις ταύτας λα-